

Інтерференція – мимовільне перенесення, накладання ознак однієї мови на іншу. Наприклад, інтерферама *учбовий* відповідає моделі, за якою утворюються інші лексеми в українській мові: основа іменника + суфікс – ов-. Проте в українському словниковому складі не існує іменників «учоба, учба», від яких міг би утворюватися прикметник. Інтерферама абrevіатурного типу *вузівський*, від слова ВУЗ (*Высшее учебное заведение*) витіснила з ужитку українські відповідники (*ВНЗ, виш (вища школа)*).

Плеоназм можна вважати лексичною помилкою, якщо конструкція є зворотом, що містить зайві слова з однаковим чи близьким значенням. Наприклад, *вперше дебютувати, майбутні перспективи, народний фольклор, вільна вакансія, діючий чинний закон, на сьогоднішній день, моя власна думка* тощо. Такі випадки досить часто зустрічаються як на українських телеканалах та радіо, так і в друкованих виданнях ЗМІ.

Неточність уживання фразеологізмів в українських засобах масової інформації зумовлена частою калькою відповідних російських висловів: *приймати участь, здавати екзамени, потерпіти невдачу, заключати угоду, попередити пожежу, кидатися у вічі*.

Досить часто з екранів лунає: *за підтримки Віталія Кличко, не дають виступити Олегу Ляшко, виступ президента Петра Порошенка*. Хоча за нормами української орфографії чоловічі прізвища на – ко також змінюються: *бульвар Шевченка, твори Франка*.

Отже, мовні порушення в українських засобах масової інформації досі є досить актуальною і поширеною проблемою, яка не обмежується вищенаведеними порушеннями. Українські мас-медіа, друковані видання та радіомовлення створюють у суспільстві певне відчуття мови, формують її активне використання. Журналісти та автори друкованих статей мають приділяти достатню увагу перевірці матеріалів на помилки, щоб уникати неправильного сприйняття української мови аудиторією.

*Науковий керівник: Келічава Я.Б.,
викладач*

УДК 930.22 (043.2)

Божко І.І.

Національний авіаційний університет, Київ

ТЕРМІНИ ДОКУМЕНТ, ДОКУМЕНТУВАННЯ, КОДУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ В СУЧАСНОМУ ДОКУМЕНТОЗНАВСТВІ

Центральною дисципліною у напрямі підготовки фахівців з «Документознавства та інформаційної діяльності» виступає «Документознавство» – наука про закономірності створення і функціонування документів. Головним завданням цієї дисципліни є

розроблення принципів побудови документно-комунікаційної системи та методи її діяльності.

Базовим терміном документознавчої галузі є документ. Це поняття не має однозначного визначення. Зміст терміна «документ» подано в різних державних стандартах, законах, словниках. Узагальнюючи всі трактування терміна, можна сказати, що документом називають предметний вияв певного факту, події чи матеріальне свідоцтво.

Закон України «Про інформацію» визначає документ як матеріальний носій, що містить інформацію, основними функціями якого є її збереження та передавання у часі та просторі.

Документ складається з двох елементів: матеріального та інформаційного. Тому було би доцільно розглянути поняття «інформація».

Інформація – це будь-які відомості та дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді. Необхідно розрізнити три головні поняття інформаційної складової документа:

- «документна інформація» – це відомості, що містяться в документі;
- «інформація на документі» – свідчить про особливі обставини існування документа. Може бути представлена автографами, різними позначками авторів або відомих діячів на документі, печатками, штампелями бібліотек, архівів, музеїв, інформаційних центрів;
- «документальна інформація» – це дані, створені на основі документа або засвідчені ним.

Наступним, не менш важливим терміном документознавчої галузі є документування. Під документуванням розуміють процес створення документа з використанням різних методів, способів і засобів фіксування інформації на матеріальному носії.

Обов'язковою складовою процесу документування є кодування інформації. Термін кодування інформації визначають як вироблену систему прийомів фіксування інформації. Невід'ємними складовими цього процесу є код, мова, знак. За допомогою цих елементів дані фіксуються і передаються в просторі і часі в зручному вигляді для її кодування і декодування.

Документознавча галузь має значну термінологічну базу. Терміни цієї науки не тільки визначали науковці з різних сфер знань, вони також визначаються законами та стандартами. І зважаючи на те, що «Документознавство» відносно молода наука, можна з упевненістю сказати, що її понятійний апарат буде збільшуватися і вдосконалюватися.

*Науковий керівник: Стецик Х.М.,
канд. філол. наук, викладач*